

شهر به ۱۷۵ میلیون نه؛ ۱۴۵ میلیون تومان

به گزارش تسنیم؛ احمد محمودزاده، رئیس سازمان مدارس غیردولتی در واکنش به شهریه ۱۷۵ میلیونی این مدارس، سقف شهریه سال تحصیلی جدید را تا ۱۴۵میلیون تومان دانست، در حالی که هزینه‌هایی همچون غذا، سرویس و فعالیت آموزشی‌گاهی جداگانه دریافت می‌شود.

ناراضیتی از تبعیض در خاموشی‌ها

اسماعیل حسینی، سخنگوی کمیسیون انرژی به‌ایلنا گفت:در حوزه‌برق ناتراز هستیم، یعنی مصرفان بیش از تولیدمان است، چیزی که موجب نارضایتی مردم شده جدا از بحث ناترازی‌ها که نارضایتی اولیه ایجاد کرده، نارضایتی‌های مضاعف درخصوص تبعیض در خاموشی‌هاست.

زنگ خطر کاهش نرخ موالید در سال ۱۴۰۳

حسنعلی اخلاقی امیری، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس کاهش نرخ موالید در کشور در سال ۱۴۰۳ به زیر یک میلیون نفر را زنگ خطری جدی خواند و به‌خانه ملت گفت:امسال همان‌طور که انتظار می‌رفت در بحث جمعیت به مشکل برخورد کردیم.

WWW.QUDSONLINE.IR
شبهه ۱۸ مرداد ۱۴۰۴ ۱۵ مهر ۱۴۴۷ ۹ آگوست ۲۰۲۵ ۳۱ سال سی و هشتم ۱۰۷۱۳ شماره

چندروایت از کار و زندگی کارگران روز مزد در این روزهای داغ

سرگذشت مردان سر گذر

■ **«خجالت می کشم دست خالی بروم خانه»**

رضا چهل‌وهشت‌ساله، پیرتر از سنش به‌نظر می‌رسد؛ با ریش و سیبل جوگندمی، دستانی ترک‌خورده و صورتی آفتاب سوخته، کنار جدول نشسته و به دوردست خیره شده؛ با صدایی لرزان می‌گوید: «بعضی وقت‌ها خجالت می کشم بروم خانه، زخم به دست‌هام که خالیه نگاه می‌کنه، بچه‌هام می‌پرسن چی آوردی؟ چی بگم؟ بگم هفت ساعت زیر آفتاب ایستادم و هیچ؟!» رضا راننده لودر بوده؛ ولی بعد از تعدیل نیروی پروژه‌ای در غرب کشور، بیکار شده و حالا کارگر روزمزد است؛ می‌گوید: «همه چیز شده رابطه. هر کی آشنا داشته باشه کار گیر میاره، ما فقط سر گذر تماشا می‌کنیم».

■ **قانونی که حمایت نمی‌کند**

بیشتر این کارگران بیمه نیستند، دفترچه درمانی ندارند و حقوق ثابت که هیچ، حتی گاهی بعد از روزی سخت، دستمزدشان را هم نمی‌گیرند. قانون از آن‌ها حمایت نمی‌کند. اگر فردا مریض شوند، اگر در پروژه‌ای دچار حادثه شوند، نه صندوقی هست و نه نهادهای که کمکشان کند.
اگر بانهلی» اهل یکی از روستاهای اطراف و به قول خودش استادکار ماهری است، سال‌هاست هر تابستان برای کار به شهر می‌آید. امسال اما بیشتر وقتش به انتظار گذشته تا کار، می‌گوید: «به زمانی تابستان که می‌شد، آن‌قدر کار زیاد بود که از صبح تا شب روی داربست بودم. حالا از صبح تا شب، کنار خیابان می‌نشیم. پروژه‌ای نیست که کارگر بخواهد». او از نداشتن امنیت شغلی دلخور است: «هیچ‌وقت

ل کاری که نیست، بیمه‌ای هم ندارم، قرارداد درستی هم که نیست، فقط میری سر گذر، هر روز با دلهره. حتی نمی‌دونی اگه بری سر کار، آخر هفته دستمزدت رو میدن یا نه، چند بار پیش اومده ۱۰ روز کار کردیم، آخرش گفتن پروژه خوابیده، پول نداریم با این وضع اجاره خانه و قیمت‌ها، آدم واقعا نمی‌دونه از کجا بخوره

■ **سرما و گرما، بی‌تفاوتی شهر**

کارگران روزمزد نه تنها در تابستان، بلکه در سرمای زمستان هم گوشه و کنار خیابان‌ها منتظر کار می‌مانند؛ اما گرمای تابستان رنگی دیگر دارد. عرقی که از گردن تا پشت لباس سرازیر می‌شود، تشنگی‌ای که با یک بطری آب رفع نمی‌شود و خستگی‌ای که حتی نشستن روی جدول کنار خیابان هم درمانش نیست. در میان ماشین‌های مدل بالا، در ازدحام مردمی که از مقابلشان می‌گذرند، اغلب نگاه‌ها بی تفاوت است. گویی این انسان‌ها بخشی از فضای شهر نیستند؛ اما اگر خوب نگاه کنی، در پس هر چهره‌ای، داستانی را می‌بینی. داستانی از تلاش، درد، شکست و گاهی حتی امید.

یکی از آن‌ها حتی دارد با گوشی قدیمی‌اش کار با اپلیکیشن‌های خدماتی یاد می‌گیرد، شاید بتواند مستقیم با مشتری تماس بگیرد.
شاید همین امیدهای کوچک است که آن‌ها را صبح زود از خانه بیرون می‌کشد؛ شاید همین رؤیای ساده «برگشتن با دست‌پر» است که سبب می‌شود ساعت‌ها زیر تیغ آفتاب دوام بیاورند؛ آنان که گوشی برای شنیدن دارند، باید این‌صداها را بشنوند؛ صداهایی که می‌گویند ما کار می‌خواهیم، نه صدقه، ما مهارت داریم، اما پروژه نیست، ما را ببینید، قبل از اینکه دیر شود.

■ **فرصت‌های شغلی که نصیب اتباع می‌شود؟**

رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی با اشاره به چالش‌ها و مشکلات گسترده این قشر می‌گوید: یکی از مهم‌ترین مشکلات کارگران ساختمانی، مسئله ساماندهی نشدن اتباع خارجی است که سبب شده بخشی از فرصت‌های شغلی کارگران ایرانی از بین برود. اکبر شوکت در گفت‌وگو با قدس می‌افزاید: این مسئله به‌طور مستقیم بر امنیت شغلی کارگران ساختمانی تأثیرگذار بوده و موجب شده حضور نیروی کار خارجی، «قربانعلی» اهل یکی از بازار کار داخلی را تحت فشار قرار دهد.

وی با بیان اینکه دولت‌ها طی سالیان گذشته در ساماندهی این وضعیت کوتاهی کرده‌اند، تصریح می‌کند: متأسفانه دولت‌های مختلف، اعم از راست‌گرا یا چپ‌گرا، حتی به مصوبات شورای عالی امنیت ملی یا مجلس نیز پایبند نبوده‌اند و قانون کار یا اجرا نمی‌شود یا به حال خود رها شده و همین بی‌توجهی موجب تضعیف هرچه بیشتر امنیت شغلی کارگران ساختمانی شده است. شوکت با اشاره به اینکه کارگران ساختمانی پایه‌گذار سازمان تأمین اجتماعی هستند، اما در بسیاری از مواقع از بیمه محروم‌اند، می‌گوید: سال ۸۶ قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی در مجلس تصویب شد اما امیدوار بودیم تأمین اجتماعی با این قانون، منابع درآمد خود را از محل ساختمان یکپارچه کند و همه کارگران را زیر پوشش قرار دهد، چند سال روال خوب پیش رفت و تقریباً یک میلیون خانواده هم بیمه شدند، اما در چهار سال اخیر بیمه نزدیک به ۴۰۰ هزار نفر از کارگران ساختمانی به بهانه‌های مختلف قطع شده که تأمین اجتماعی بحث منابع مالی را مطرح می‌کند.

■ **با پدیده کارگر ساختمانی نایاب**

مواجه‌شده‌ایم

اکبر شوکت با انتقاد از بالاتکلیفی صدها هزار کارگر ساختمانی در زمینه بیمه، ادامه می‌دهد: اصلاحیه ماده ۵ قانون بیمه کارگران ساختمانی سه سال پیش تصویب شد، اما تاکنون اجرا نشده و حدود ۵۰۰ هزار کارگر در صف هستند که اگر این روند ادامه پیدا کند، بعضی‌ها باید ۵۰ سال صبر کنند تا نوبت بیمه‌شان برسد.

وی با اشاره به موضوع دستمزدها ادامه می‌دهد: شورای عالی کار در سال‌های اخیر تصمیمات اشتباهی درباره حداقل مزد گرفته است. مزد کارگران با نرخ تورم واقعی تطابق ندارد و این موضوع سبب شده کارگران بخش

ساختمان و صنعت به سمت مشاغل خدماتی بروند. ما با پدیده کارگر ساختمانی نایاب مواجه شده‌ایم. شوکت در ادامه با اشاره به آمار حوادث ناشی از کار، می‌گوید: در حالی که کارگران ساختمانی تنها حدود ۶ تا ۷ درصد شاغلان کشور را تشکیل می‌دهند، اما متأسفانه نزدیک به ۵۰ درصد حوادث کار متعلق به این قشر است؛ این آمار فاجعه‌بار، نشان‌دهنده اوج مظلومیت و محرومیت کارگران ساختمانی است که بدون کمترین حمایت، بیشترین آسیب را متحمل می‌شوند.

وی با تأکید بر اهمیت صنعت ساختمان در ایجاد شغل و حرکت اقتصاد کشور اضافه می‌کند: زمانی که صنعت ساختمان فعال می‌شود، صدها رشته و حوزه شغلی در کنار آن رونق می‌گیرند؛ از معادن و مصالح ساختمانی گرفته تا صنایع فولاد، سیمان، برق، شیرآلات و خدمات فنی و مهندسی. اما در حالی که این حوزه سود کلانی تولید می‌کند، کارگران ساختمانی از کمترین سهم این ثروت بهره‌مند هستند. رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی در واکنش به برخی ادعاها مبنی بر اینکه اخراج اتباع خارجی به صنعت ساختمان آسیب وارد می‌کند، می‌گوید: این ادعاها بی‌اساس را معمولاً مافیای ساخت‌وساز مطرح می‌کنند.

در بسیاری از استان‌های کشور مانند آذربایجان شرقی، اردبیل، گیلان، کردستان، ایلام و کرمانشاه، اتباع خارجی اجازه حضور و کار ندارند، اما صنعت ساختمان همچنان فعال است.

■ **ادعای گمراه‌کننده مافیای ساخت‌وساز**

وی با بیان اینکه ادعای افزایش قیمت ساخت‌وساز پس از خروج اتباع نیز گمراه‌کننده است، می‌گوید: برخی از کارفرمایان سودجو که پیش‌تر نیروی کار مهاجر را با نصف دستمزد بیمه به‌کار می‌گرفتند، امروز سعی دارند افزایش قیمت را توجیه کنند؛ اگر اتباع در کشور مشغول به کار هستند، باید مطابق قانون کار فعالیت کنند و تمام حقوق، مزایا و بیمه آن‌ها پرداخت شود تا رقابت سالمی میان کارگر ایرانی و خارجی شکل گیرد. شوکت در ادامه با اشاره به افزایش آسیب‌های اجتماعی ناشی از استثمار نیروی کار مهاجر اضافه می‌کند: رشد فقر، اعتیاد، فحشا و جرم در میان برخی اتباع، ناشی از سوءاستفاده برخی کارفرمایان سودجو است که نه‌تنها به آن‌ها خدمات ارائه نمی‌دهند، بلکه با شرایط انسانی را نیز نقض می‌کنند.

رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی با اشاره به سهم ۱۵ درصدی عوارض شهرداری‌ها از پروژه‌های ساختمانی بیان می‌کند: برادر بزرگ این سهم برای بیمه کارگران ساختمانی به سازمان تأمین اجتماعی اختصاص یابد، اما باوجود افزایش درآمد شهرداری‌ها، هنوز هم از اجرای کامل تعهدات سر باز می‌زنند و کارگران از بیمه محروم هستند. بدون حل مسائل بیمه، ایمنی، دستمزد و تشکیل‌یابی کارگران، نمی‌توان انتظار پیشرفت در صنعت ساخت‌وساز داشت. کارگران ساختمانی خواهان اقدام واقعی هستند، نه وعده‌های تکراری. اگر مشکلاتشان دیده نشود، پیامدهای آن دامنگیر همه خواهد شد.

مخالفت با حضور رژیم صهیونیستی در المپiad

سیدرضا حسینی، رئیس باشگاه دانش پژوهان جوان درباره شرکت رژیم صهیونیستی در المپiadناتوو ترکیبیات به‌برنا گفت:در المپiad ترکیبیات، اسرائیلی‌ها درخواست برای حضور داده‌بودند اما نخبران ایرانی به دلیل حمایت از کودکان غزه با شرکت این رژیم مخالفت کردند.

اخلاق حرفه‌ای

رفتارهای توهین‌آمیز با معلمان

بعضی از مدیران مدارس آموزش ندیده‌اند

عفت زارع| «یکی از دلایل اصلی رفتارهای توهین‌آمیز مدیران، آموزش ندیدن آن‌ها در مهارت‌های ارتباطی و مدیریتی است.» یک کارشناس آموزشی و مدرس آموزش خانواده با بیان این مطلب به قدس آنلاین می‌گوید: بسیاری از مدیران مدارس مهارت‌های ارتباطی را آموزش ندیده‌اند تا بتوانند مفاهیم و اهداف مدنظر را در مدرسه پیاده‌سازی کنند. بنابراین به ناچار از شیوه اقتدارگرایی، توهین یا تهدید استفاده می‌کنند.

■ **گاهی‌ها باید به مدیران حق داد**

در حقیقت بخشنامه‌هایی که از مسئولان بالادستی به‌دست مدیران می‌رسد با واقعیت‌های موجود در مدرسه همخوانی ندارد. از دیگر دلایل اقتدارگرایی یک مدیر این است که انجام یکسری کارها از مقام بالاتر به او دیده‌شده که خود او نیز خیلی در انجامش مختار نیست.
زهرآخماریان تجربیات شخصی خود را نیز بیان می‌کنند و می‌گویند در سال اول کاری، نمونه‌های زیادی از این رفتارها را دیده‌است، ازجمله فریاد زدن‌های بدون تحقیق بر سر معلم، برخورد‌های ناعادلانه و بی‌احترامی‌های مدیران که موجب آسیب روحی روانی معلمان و کاهش کیفیت آموزش می‌شود. وی اشاره می‌کند: این رفتارها، روحیه معلمان را تضعیف می‌کند و منجر به نارضایتی، استرس و تمایل به جابه‌جایی معلمان از مدرسه‌ای به مدرسه دیگر می‌شود. همچنین، رفتارهای ناعادلانه، به‌ویژه در مقابل معلمان تازه‌کار، موجب کاهش انگیزه و اعتماد به نفس آنان می‌شود و فضای کاری را ناسالم می‌کند.

این کارشناس آموزشی خاطرنشان می‌کند: آن‌سال‌ها با مدیران نسل جدید آشنا شده‌بودم و می‌دیدم چگونه با معلمان تازه‌کار با تهدید یا توهین رفتار می‌کنند.

البته گاهی نیز باید به مدیران حق داد، چراکه برخی معلمان ناکارآمد و کم‌تجربه اما پر ادعا از طریق آشنایی و پارتی وارد آموزش و پرورش شده‌اند و به دلیل اینکه پشتگرمی دارند به هیچ وجه از مدیر خود حرف شنوی ندارند.

برای مثال هنگامی که پس از پایان زنگ تفریح، مدیر از معلمان می‌خواهد سر کلاس برود آن‌ها از این درخواست دلگرمی‌شوند. همان‌طور که کار کردن با چنین معلمانی سخت است، رفتار مدیران نیز به همان اندازه از سرب‌تری تجربه‌ای است و بچگانه به نظر می‌رسد. مدیران مدارس باید آموزش ببینند هنگامی که مشکلی به وجود آمده موضوع رانه در جمع بلکه در خلوت به معلم خود گوشزد کنند تا حرمت میان آن‌ها حفظ شود و بدون ایجاد کدورت، حرف شنوی معلم بیشتر باشد.
خماریان با ذکر مثال‌ی ادامه می‌دهد: معلمی که به‌تازگی از مرخصی زایمان برگشته، استرس‌های زیادی برای دیر رسیدن به مدرسه یا غیبت دارد. اینجا سست که مدیر باید او را درک و همراهی کند تا معلم، دوران پراسترس پس از زایمان را با آرامش سپری کند. اما گاهی نه‌تنها درکی از سوی مدیر وجود ندارد بلکه او با رفتارهای ناعادلانه، توهین‌آمیز و تهدید‌آمیز سبب می‌شود استرس بیشتری به معلم وارد شود.

■ **تأثیر رفتارهای توهین‌آمیز در روند آموزش**

این کارشناس آموزشی می‌گوید: رفتارهای تهدید‌آمیز یا توهین‌آمیز سبب نابودی آرامش روانی معلم می‌شود و از سویی حرمت میان مدیر و معلم از بین می‌پرد و حتی ممکن است معلم در نتیجه چنین رفتارهایی کارایی لازم را از دست بدهد. این نکته بسیار اهمیت دارد که معلم در فضایی صمیمی و محیطی پایدار خدمت کند، چراکه اگر معلمی چند سال در یک مدرسه تدریس کند هم خانواده‌ها بشیوه تدریس او آشنا می‌شوند و هم با مدیر مدرسه می‌توانند ارتباط صمیمانه بگیرد. متأسفانه در مدرسه فضای گفت‌وگوی آزادانه وجود ندارد که معلم بتواند نقد کرده یا مدیر مدرسه دغدغه‌های خود را مطرح کند؛ این موضوع سبب شده‌تش، توهین و تهدید میان معلم و مدیر به وجود آید. خماریان بر اهمیت ایجاد محیطی صمیمی و همدلانه در مدارس تأکید می‌کند که در آن معلمان و مدیران بتوانند آزادانه نقد و نظرات خود را بیان کنند. او معتقد است نبود ارتباط مؤثر و درک متقابل، رابطه میان معلمان و مدیران را تضعیف می‌کند و منجر به جابه‌جایی‌های مکرر معلمان می‌شود. این وضعیت، بر روند آموزشی و کیفیت آموزش تأثیر منفی می‌گذارد و موجب می‌شود معلمان احساس ناعادالتی و بی‌احترامی کنند.

■ **مسئولیت‌مواجه‌به‌این‌گونه رفتارها با کیست؟**

خماریان مسئولیت مقابله با این نوع رفتارها را بر عهده مدیران و نهادهای نظارتی می‌داند و بر ضرورت انتخاب مدیران با سبب، آموزش مهارت‌های ارتباطی و مدیریتی به آنان و نظارت مستمر بر عملکرد مدیران تأکید می‌کند. همچنین، برگزاری دوره‌های آموزشی برای مدیران در زمینه رفتار مناسب با معلمان و اولیا و اصلاح سیستم‌های نظارتی برای جلوگیری از تکرار این رفتارهای ناپسند، ضروری به نظر می‌رسد.

او معتقد است: در صورت نبود نظارت و اصلاح نشدن روش‌ها، این مشکلات همچنان ادامه خواهد داشت؛ تنها راه حل، اصلاح ساختاری و فرهنگی در نظام آموزش و پرورش است.